

ikke at kunne give nogen Berettigelse til at tage af Pengene for at give til andre. Jeg kunde forstaa, at man derpaa vilde bygge at Staten var berettiget til at tage Betaling for det Tilshyn, den øver. — Det gør Staten jo ogsaa, den tager en ret betydelig Betaling for Overformynderimidlernes Bestyrelse — men hvorledes man derpaa skulde kunne bygge en Net til at tage af disse Penge og give dem til andre private, aldeles i Flæng for øvrigt, er det mig umuligt at indse. — For mig staar derfor dette Lovforslag som et aldeles uforsvarligt og uretfærdigt Indgreb i private Rettigheder. Det er nogle enkelte, man piller ud af en hel Mængde, og som man vil paalægge Dret til Fordel for andre enkelte Personer. Der er jo her slet ikke Tale om en almindelig Foranstaltning, til Fordel for Landbruget f. Eks. Naar det var en saadan almindelig Foranstaltning, der skulde ramme alle, saa kunde jeg forstaa den. Det vil sige, saa kunde man diskutere, om den var hensigtsmæssig eller ej, men aabenbart uretfærdig kunde man ikke kalde den. Jeg har set et Sted den Bemærkning blive gjort, at et saadant Krav, som Lovforslaget gaar ud paa, kan man lige saa godt stille, som man f. Eks. kan hde visse Industrigræne Beskyttelse gennem Tolden. Men det er efter min Mening et fuldstændigt Feilslyn, thi de to Forhold kunne ikke sammenlignes. Skulde der her gøres en Sammenligning med Beskyttelsestold, saa maatte denne være indrettet saaledes, at nogle Menninger skulde betale Tolden, men alle andre ikke, og paa den Maade ved jeg ikke, at man endnu noget Sted i Verden har indrettet Beskyttelsestolden; men det er det, der vilde svare til, hvad dette Lovforslag gaar ud paa. — Jeg har derfor modsat mig Lovforslaget og vil ikke kunne medvirke til dets Gennemførelse.

B. G. C. Jensen: Som det høje Ting vil erindre, forelaa der i forrige Samling et Lovforslag her i Tinget, der var blevet indbragt i det andet Ting ved privat Initiativ, og som gik ud paa, at den løbste mentede Rentefod, der nu er 4 pCt., skulde nedsættes til $3\frac{1}{2}$ pCt., men dog saaledes, at man meget vel skulde kunne faa Bevilling til at tage højere Rente end $3\frac{1}{2}$ pCt., indtil 4 pCt. ved Ublaas i faste Ejendomme, og saaledes, at de Prioriteter, der allerede vare anbragte i faste Ejendomme til højere Rente end $3\frac{1}{2}$ pCt., kunde blive staaende. I dette Ting, faldt der meget bestemte Udtalelser derimod, særlig ogsaa fra min Side, idet det blandt andet blev gjort gældende,

at det var et Forslag, der foregreb Udbillingen, og som var i Strid med de faktiske Livsforhold, saaledes som de da vare. Hvis man vilde nedsætte den løbste mentede Rente til $3\frac{1}{2}$ pCt., maatte det fornuftigvis kræves, at den faktiske Rente ikke var højere; men saaledes var Forholdet jo ingenlunde, og saaledes er det heller ikke den Dag i Dag. Naar man vil spørge, hvad der i Øjeblikket er den normale Rente for Prioritetsudlaas i faste Ejendomme, maa man jo se hen til, hvad der virkelig betales i Rente, hvad der er den billigste Rente i offentlige Institutioner i Almindelighed. Det er altsaa givet, at man er meget begrænset med Hensyn til, hvor man kan søge hen, thi nogle Institutioner holde jo fremdeles paa den løbste mentede Rente, 4 pCt., medens der er andre, offentlige eller halvoffentlige, hvad man nu vil kalde dem, som ikke længere udstede 4 pCt. rentebærende Obligationer, nemlig alle Kreditforeninger, men som kun ublaas til $3\frac{1}{2}$ pCt. Men hvilken er den virkelige Rente, der svares af et Kreditforeningslaas? Tager man Hensyn til Kursforholdene, saaledes som de nu ere og have været i længere Tid — de ere jo et Par Procent under pari — og tager man tillige Hensyn til, at der skal gøres et Indskud, som for de allerflestes Bedkommende i Virkeligheden ikke tilbagebetales dem, saa stiller Forholdet sig saaledes, at med den Amortisation, der finder Sted i Kreditforeningerne — jeg tænker her paa den allerbedst stillede Kreditforening — ligger Renten mellem $3\frac{5}{8}$ og $3\frac{3}{4}$ pCt.; det er saa nøjagtig uregnet, som det kan ske. Vilde man altsaa bringe et Lovforslag frem, som siger, at den normale Rente er $3\frac{1}{2}$ pCt., der altsaa skulde være den løbste mentede Rente, vilde det være i Strid med den faktisk gældende Rentefod her i Landet. Det Lovforslag, jeg her har omtalt, blev i forrige Samling henvist til et Udbalg, men da Samlingen var langt fremrykket — det var den 22de Marts — kom det ikke videre.

Nu gaar man i Mar en anden Vej. Man vil ikke nedsætte Rentefoden ganske i Almindelighed, men paalægge visse bestemte Ejere, Besiddere eller Disponenter over Kapitaler, at de maa ikke tage højere Rente end $3\frac{1}{2}$ pCt. Men imod den Vej, som Lovforslaget saaledes er flaaet ind paa, kan man jo for det første gøre den samme Indvendning som imod den anden, nemlig at den Rente, her er Tale om, ogsaa vil være lavere end den, Livet og de virkelige Forhold nu hde. — Det er imidlertid ikke dette, der særlig kræver Tingets Opmærksomhed med Hensyn til denne Sag; men hvad der stiller et Forslag som dette i et grelt Lys er netop,